

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

SPRENDIMAS

2026 m. birželio 19 d. Nr. 21RE-
(AG-456/05-2026)
Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš narių Edvardo Juciaus, Vytauto Kurpuveso (Komisijos posėdžio pirmininkas ir pranešėjas) ir Ingos Morkvėnienės, sekretoriaujant Ramūnei Misevičiūtei, dalyvaujant Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos atstovei, viešame Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka vaizdo konferencijos būdu išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos skundą atsakovui Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai dėl rašto panaikinimo bei įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė :

Pareiškėja skundu Komisijos prašo: 1) panaikinti Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos Priežiūros departamento Klaipėdos apygardos priežiūros skyriaus (toliau – ir Tarnyba) sprendimą Nr. VSP-3831 (Komisijos pastaba – pareiškėja klaidingai nurodo jos prašymo registracijos numerį, turi būti 2026-04-08 raštas Nr. B6-(1.19 E)-5031; toliau – ir Raštas); įpareigoti Tarybą iš naujo išnagrinėti pranešimą bei pateikti motyvuotą ir individualizuotą sprendimą bei informaciją apie gyvūnų likimą (kiek tai leidžia teisės aktai).

Skunde paaiškino, kad 2026-03-02 Tarnyba gavo pareiškėjos pranešimą dėl galimų gyvūnų gerovės pažeidimų (du katinai, paimti *(duomenys neskelbtini)* pabaigoje). Tarnyba Raštu konstatavo, kad pareiškėjos pranešimas nepasitvirtino, bei nepateikė išsamios informacijos apie atliktą tyrimą ir gyvūnų likimą.

Tarnyba nepateikė: faktinių duomenų, kuriais remtasi; gyvūnų identifikavimo informacijos; gyvūnų laikymo, paėmimo ir perdavimo aplinkybių; nepateikė individualaus ir motyvuoto vertinimo. Toks sprendimas pažeidžia Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) 3 straipsnyje įtvirtintus principus (objektyvumo, išsamumo, motyvavimo, proporcingumo), gero administravimo principą bei VAI 10 straipsnio reikalavimus dėl sprendimo pagrįstumo. Sprendimas yra deklaratyvus, nemotyvuotas ir nesudaro galimybės suprasti faktinio vertinimo pagrindo.

Pareiškėja turi teisėtą interesą: gauti motyvuotą administracinį sprendimą; gauti informaciją apie gyvūnų gerovės užtikrinimą; įvertinti Tarnybos veiksmų teisėtumą.

Tarnyba atsiliepime prašo skundą atmesti kaip nepagrįstą. Paaiškino, kad pareiškėja skundžia Raštą, kuriame Tarnyba nurodė, jog atlikus patikrinimą nustatyta, jog pareiškėjos 2026-03-02 pateiktas pranešimas dėl galimai gyvūnų gerovės pažeidimų nepasitvirtino.

Tarnybos teigimu, nėra teisinio pagrindo skusti atsakymą (Raštą). Pažymi, kad pareiškėjos pranešimas buvo išnagrinėtas ir atsakymas jai buvo pateiktas. Raštu pareiškėja yra informuojama apie patikrinimų rezultatus. Vadovaujantis naujausia teismų praktika, raštai, kuriais patikrinimą inicijavę asmenys yra informuojami apie patikrinimų rezultatus (atsisakymą atlikti tokius patikrinimus), yra informacinio pobūdžio, jais yra pateikiama bendra informacija apie pranešimo nagrinėjimą

institucijoje bei jo metu nustatytas aplinkybės, šiais raštais patikrinimo atlikimą inicijavusiems asmenims nėra formuluojami kokie nors patvarkymai (įpareigojimai), todėl tokie raštai patys savaime nesukelia minėtiems asmenims kokių nors teisinių pasekmių (*Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2024-10-09 nutartis administracinėje byloje Nr. eAS-413-552/2024*).

VAĮ 30 straipsnio 1 dalies 4 punkte įtvirtintas viešumo principas nustato, kad vieša yra tik apibendrinta informacija apie ūkio subjektų priežiūros rezultatus, todėl tai, kaip buvo informuota pareiškėja, galima laikyti tinkamu informavimu.

Be to, pagal Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ABTĮ) 5 straipsnio 1 dalį kiekvienas suinteresuotas subjektas turi teisę įstatymų nustatyta tvarka kreiptis į teismą, kad būtų apginta pažeista ar ginčijama jo teisė ar įstatymų saugomas interesas. Šio įstatymo 5 straipsnio 3 dalies 1 punkte įtvirtinta, jog teismas imasi nagrinėti administracinę bylą pagal asmens arba jo atstovo, kuris kreipiasi, kad būtų apginta jo teisė arba įstatymų saugomas interesas, skundą. ABTĮ 23 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad skundą dėl viešojo administravimo subjekto priimto administracinio akto ar veiksmo (neveikimo), taip pat vilkinimo atlikti veiksmus turi teisę paduoti asmenys, taip pat kiti viešojo administravimo subjektai, įskaitant valstybės tarnautojus ir pareigūnus, kai jie mano, kad jų teisės ar įstatymų saugomi interesai yra pažeisti. Vadovaujantis šiomis teisės normomis, galima daryti išvadą, kad administraciniais teismams priskirta nagrinėti administracines bylas dėl viešojo administravimo subjektų priimtų teisės aktų, taip pat veiksmų (neveikimo), darančių įtaką asmenų teisėms ar įstatymų saugomiems interesams, teisėtumo.

Šiuo atveju Raštas, kuriuo pateikiama apibendrinta informacija apie atliktą patikrinimą skundą pateikusiam asmeniui, negali būti skundžiamas, nes nesukuria teisinių padarinių skundą pateikusiam asmeniui, t. y. pareiškėja, kuri siekia apginti ne savo, o kito asmens pažeistas teises, tačiau neprideda dokumentų, patvirtinančių atstovavimą. LVAT 2024 m. rugsėjo 11 d. nutartyje Nr. eAS-392-624/2024 atkreipė dėmesį į ABTĮ 55 straipsnio 1 dalį, kurioje nurodoma kas gali kreiptis į teismą dėl viešojo intereso gynimo. Pagal šio straipsnio nuostatas įstatymų nustatytais atvejais prokuroras, viešojo administravimo subjektai, organizacijos ar fiziniai asmenys gali kreiptis į teismą su pareiškimu, kad būtų apgintas viešasis interesas arba apgintos valstybės, savivaldybės ir asmenų teisės bei įstatymų saugomi interesai. Šios teisės normos formuluotė „įstatymų nustatytais atvejais“ tiesiogiai nustato, kad ABTĮ nurodyti subjektai gali teismine tvarka ginti viešąjį interesą, valstybės, savivaldybės ir asmenų teises bei įstatymų saugomus interesus kreipiantis į teismą tik tuomet, kai tokia jų teisė yra įtvirtinta įstatyme. Viešasis interesas teisme gali būti ginamas tik esant dviem sąlygoms: viešieji interesai ginami tik įstatymų numatytiems subjektams kreipiantis į teismą ir tik įstatymų numatytais atvejais. Bylą nagrinėjantis teismas, sprenddamas dėl viešojo intereso pažeidimo, kiekvienu atveju patikrina, ar subjektas, kuris kreipiasi į teismą, turi įstatyme numatytus įgaliojimus ginti viešąjį interesą. Jei tokia teisė įstatymu nesuteikta, teismas negali konstatuoti į teismą besikreipusio asmens materialinio suinteresuotumo ir tenkinti jo reikalavimą apginti viešąjį interesą.

Į administracinį teismą asmuo turi teisę kreiptis tik dėl jam teisines pasekmes sukeliančių individualių teisės aktų, priimtų viešojo administravimo srityje. Kai skundžiamas aktas ar veiksmas akivaizdžiai jokių teisinių pasekmių nesukelia, jis negali būti ginčo administraciniame teisme objektas (*LVAT 2019-01-15 nutartis Nr. eAS-12-520/2019*).

Komisijoje posėdyje atsakovės atstovė palaikė atsiliepimo argumentus, prašė skundą atmesti, kokie veiksmai tiriant pareiškėjos pranešimą buvo atlikti paaiškinti negalėjo.

Pareiškėja pateikė papildomus paaiškinimus. Nurodė, kad nesutinka su atsiliepime išdėstytais argumentais. Tarnyba situaciją nepagrįstai nukreipia nuo esminio ginčo objekto – dviejų paimtų kačiukų (*duomenys neskeltini*) situacijos bei Tarnybos veiksmų tinkamumo. Tarnyba atsiliepime teigia, kad pareiškėja neva siekia ginti kito asmens teises, neturėdama atstovavimo pagrindo. Tačiau su tuo pareiškėja nesutinka, ji negina buvusios gyvūnų savininkės teisių. Kačiukų savininkė jų atsisakė dar tuo metu, kai gyvūnai buvo paimiti. Šią aplinkybę patvirtina susirašinėjimas su gyvūnų globos organizacija „Nuaras“. Todėl argumentai dėl tariamo atstovavimo kitam asmeniui neatitinka faktinių aplinkybių. Šiuo skundu nėra ginamos buvusios savininkės turtinės ar kitos subjektinės teisės.

Pareiškėjos skundas yra susijęs su: Tarnybos veiksmų ir atlikto tyrimo tinkamumu; gyvūnų gerovės klausimais; institucijos pareiga objektyviai ir išsamiai ištirti aplinkybes; konkrečių kačiukų (*duomenys neskelbtini*) situacija. Nei Rašte, nei atsiliepime nėra konkrečiai minimi kačiukai, dėl kurių ir kilo šis ginčas. Tarnyba nepateikia aiškių atsakymų: kur šie kačiukai buvo laikomi; kokia jų būklė buvo nustatyta; kokie konkretūs tyrimo veiksmai buvo atlikti; kokiais įrodymais remiantis nuspręsta, kad pažeidimų nėra. Vietoje konkrečios situacijos nagrinėjimo Tarnyba apsiriboja bendro pobūdžio procesiniais argumentais, taip vilkindama procesą ir vengdama atsakyti į klausimus, susijusius su gyvūnų situacija. Tarnyba nurodo, kad Raštas yra informacinio pobūdžio, tačiau tai savaime nepaneigia institucijos pareigos tinkamai išnagrinėti pranešimą ir pateikti motyvuotą, aiškų atsakymą dėl konkrečių aplinkybių. Pareiškėja turi teisę ginčyti institucijos veiksmus ar neveikimą, kai kyla pagrįstų abejonių dėl tyrimo išsamumo, objektyvumo bei faktinių aplinkybių vertinimo. Pareiškėja prašo Komisijos kritiškai vertinti atsiliepime pateiktus argumentus; įvertinti faktines aplinkybes, susijusias su kačiukais (*duomenys neskelbtini*); įvertinti papildomai teikiamus įrodymus; nagrinėjant bylą atsižvelgti į tai, kad Tarnyba iki šiol nepateikė konkrečių atsakymų dėl gyvūnų situacijos.

Skundas tenkintinas

Ginčas kyla dėl Rašto, kuriuo pateiktas atsakymas dėl pareiškėjos 2026-02-27 kreipimosi (Tarnyboje registruotas 2026-03-02, Nr. VSP-3831).

Pareiškėja, 2026-02-27 kreipdamasi į Tarnybą, nurodė teikianti skundą dėl galimo gyvūnų gerovės pažeidimo ir informacijos neteikimo iš gyvūnų globos organizacijos „Nuaras“. Paaikšino, kad iš pažįstamo asmens (*duomenys neskelbtini*), buvo paimti kačiukai ir perduoti į „Nuarą“. Atsisakymą (*duomenys neskelbtini*) pasirašė, nes (*duomenys neskelbtini*). Grįžusi palūžo visai. Nuo to momento negaunama aiški ir oficiali informacija apie gyvūnų tolimesnį likimą. Pareiškėja kreipėsi į „Nuarą“ raštu, prašydama: pateikti patvirtinimą apie gyvūnų perdavimo faktą, informaciją apie jų dabartinį statusą (ar gyvi, ar perduoti naujiems savininkams, ar jų atžvilgiu buvo priimti kiti sprendimai), oficialų dokumentą su organizacijos patvirtinimu (parašu / antspaudu); pažymėjo, kad nereikalauja naujų savininkų asmens duomenų ir sutinka, kad „jie būtų anonimizuoti (užtušuoti), laikantis BDAR reikalavimų“; patikrinti, ar buvo laikomasi Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo (toliau – GGAĮ) reikalavimų. Organizacija atsisakė pateikti bet kokią informaciją, nurodyma, kad neprivalo jos teikti.

Pareiškėja Tarnybos prašė: atlikti patikrinimą dėl minėtų gyvūnų paėmimo, apskaitos ir tolimesnio likimo; įpareigoti organizaciją pateikti informaciją apie gyvūnų statusą, nepažeidžiant asmens duomenų apsaugos; informuoti pareiškėją apie atlikto patikrinimo rezultatus.

Tarnyba Rašte nurodė, kad atlikus patikrinimą nustatyta, kad pareiškėjos 2026-03-02 pranešimas nepasitvirtino. Tarnybos Priežiūros departamento Klaipėdos apygardos priežiūros skyrius pažymi, kad VAI 30 straipsnio 1 dalyje yra nustatyti ūkio subjektų veiklos priežiūros principai. VAI 30 straipsnio 1 dalies 4 punkte įtvirtintas viešumo principas. Šis principas reiškia, kad informacija apie ūkio subjektų veiklos priežiūros atlikimo principus, procedūras ir rezultatus, atskleidžiamas apibendrinta forma, yra vieša, ir jis netaikomas, jeigu informacijos atskleidimas trukdo siekti VAI 30 straipsnio 1 dalyje nurodytų ūkio subjektų veiklos priežiūros tikslų arba gali būti pažeisti kituose teisės aktuose nustatyti konfidencialumo reikalavimai. Todėl Tarnyba, vadovaudamasi viešumo principu, informaciją apie ūkio subjekto veiklos priežiūrą ir atsakymus į skunde pateiktus klausimus teikia apibendrinta forma.

VAI nustato dvi kreipimosi į viešojo administravimo subjektus formas: 1) prašymas (su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą prašant atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus; VAI 2 straipsnio 10 dalis); 2) skundas (kreipimasis, kuriame asmuo nurodo, kad yra pažeistos *jo ar kito asmens* teisės ar teisėti interesai, *ir prašo juos apginti*; VAI 2 straipsnio 12 dalis).

Pagal Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007-08-22 nutarimu Nr. 875 (toliau – Prašymų nagrinėjimo taisyklės) 35 punktą, prašymus ar skundus institucijos nagrinėja ir į juos atsako pagal

teisės aktais joms nustatyta kompetenciją. Taisyklių 45 punkte nustatyta, kad atsakymai į prašymus parengiami atsižvelgiant į jo turinį: į prašymą suteikti administracinę paslaugą atsakoma suteikiant prašomą vieną iš VAI 19 straipsnio 1 dalyje nurodytų administracinių paslaugų (ar prašomas kelias administracines paslaugas) arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.1 papunktis); į prašymą pakonsultuoti asmenį jam aktualiu klausimu atsakoma suteikiant konsultaciją pagal institucijai nustatytą kompetenciją arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.2 papunktis); į prašymą priimti administracinį sprendimą atsakoma VAI 13 straipsnyje nustatyta tvarka (45.3 papunktis); į prašymą, nenurodytą Taisyklių 45.1–45.3 papunkčiuose, atsakoma laisva forma (45.4 papunktis).

Pagal GGAĮ Tarnyba yra viena iš institucijų, atsakingą už gyvūnų gerovės ir apsaugos užtikrinimą. Šio įstatymo 3 straipsnio 9 dalyje nurodyta, kad Tarnyba, be kitų atliekamų funkcijų: pagal kompetenciją įgyvendina valstybės politiką gyvūnų gerovės ir apsaugos srityje (1 punktas); tvirtina reikalavimus gyvūnų globėjams, gyvūnų augintinių viešbučiams, gyvūnų globos namams, gyvūnų augintinių veisėjams (6 punktas); vykdo gyvūnų globėjų, gyvūnų augintinių veisėjų, gyvūnų globos namuose ir gyvūnų augintinių viešbučiuose laikomų kačių, šunų ir šėškų ženklinimo ir registravimo reikalavimų laikymosi priežiūrą (11 punktas); organizuoja ir vykdo šios dalies 2, 3, 6–9, 12 punktuose nustatytų reikalavimų laikymosi priežiūrą, įskaitant Reglamento (ES) 2017/625 21 straipsnio 1 dalyje nustatytą oficialią kontrolę (13 punktas); atlieka kitas teisės aktuose nustatytas funkcijas (14 punktas).

Pagal GGAĮ 20 straipsnį, asmuo privalo pasirūpinti arba pranešti kompetentingoms institucijoms, gyvūnų globėjams apie sužeistus, sergančius, bešeimininkius, be priežiūros gyvūnus, taip pat pranešti kompetentingoms institucijoms apie jam žinomus žiauraus elgesio su gyvūnais ar jų kankinimo atvejus (1 dalis). Kai gyvūno augintinio savininkas nebegali daugiau suteikti gyvūnui augintiniui reikiamos priežiūros, jis privalo perduoti gyvūną augintinį naujam savininkui (įskaitant perdavimą gyvūnų globėjui), kuris privalės prižiūrėti gyvūną augintinį pagal šio įstatymo ir kitų teisės aktų reikalavimus (6 dalis).

GGAĮ 15 straipsnio 3 dalyje nurodyta, jog gyvūnų globėjai privalo: 1) patikrinti kiekvieno pas juos patekusio gyvūno sveikatos būklę, įvertinti jo tolesnio laikymo galimybę, užtikrinti reikiamos veterinarinės pagalbos suteikimą, gyvūnų skiepijimą; 2) patikrinti gyvūno ženklinimą, kad būtų nustatytas gyvūno savininkas, o jį nustačius nedelsiant informuoti apie surastą gyvūną; 3) užtikrinti informacijos apie laikomus bešeimininkius ir be priežiūros gyvūnus viešą skelbimą; 4) ieškoti gyvūnams naujų savininkų, naujiems savininkams suteikti visą reikiamą informaciją apie gyvūną, gyvūno sveikatos būklę, jo priežiūrą ir gerovės užtikrinimą; 5) sudaryti gyvūnų laikymo sąlygas, nekeliančias grėsmės gyvūnų sveikatai ir gerovei.

Tarnybos atliekami ūkio subjektų patikrinimai reglamentuojami VAI 33 straipsniu, nustatančiu ūkio subjektų veiklos priežiūros ir patikrinimų principus, taip pat Tarnybos direktoriaus 2015-01-28 įsakymu Nr. B1-59 patvirtintomis Ūkio subjektų veiklos patikrinimų taisyklėmis (toliau – Taisyklės), kurios detalizuoja planinių ir neplaninių patikrinimų organizavimo ir atlikimo tvarką. Be to, VMVT vykdomi patikrinimai gyvūnų gerovės, veterinarijos ir maisto srityse taip pat grindžiami 2017-03-15 Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2017/625 dėl oficialios kontrolės.

Pagal Taisykles, neplaniniai patikrinimai gali būti vykdomi, be kita ko, įvertinus turimą informaciją ir kilus įtarimų dėl ūkio subjekto (-ų) veiklos, kuri gali kelti grėsmę visuomenei, kitų asmenų interesams ar aplinkai, gyvūnų sveikatai ar gerovei (22.2 papunktis); gavus skundą dėl konkretaus ūkio subjekto veiksmų ar neveikimo, kai įvertinus turimą informaciją kyla įtarimų, kad ūkio subjekto veikla gali kelti grėsmę teisės normų saugomoms vertybėms (22.4 papunktis); jeigu neplaninio patikrinimo atlikimo pagrindą nustato ūkio subjektų veiklos priežiūrą reglamentuojantys nacionaliniai ir Europos Sąjungos teisės aktai (22.5 papunktis). Planinio ar neplaninio patikrinimo metu, jeigu Tarnybos vidaus teisės aktai nenustato kitaip, pildomas 3 priede nustatytos formos Patikrinimo aktas, kurio dalimi yra ir kontroliniai klausimynai, kurių formos nustatytos Taisyklių 4–5 prieduose. Patikrinimas laikomas užbaigtu, kai ūkio subjektui pateikiamas / išsiunčiamas patikrinimą atlikusio (-ių) Tarnybos pareigūno (-ų) pasirašytas Patikrinimo aktas <...> (30 punktas).

Tarnybos pareigūnai, planinio ar neplaninio patikrinimo metu nustatę pažeidimus, įvertina jų pobūdį ir mastą ir sprendžia, ar už juos turi būti taikoma teisinė atsakomybė (34 punktas).

Pagal VAI 30 straipsnio 1 dalį ūkio subjektų veiklos priežiūra atliekama, vadovaujantis, be kitų, ir viešumo principu, kuris reiškia, kad informacija apie ūkio subjektų veiklos priežiūros atlikimo principus, procedūras ir rezultatus, atskleidžiamus apibendrinta forma, yra vieša. Šis principas netaikomas, jeigu informacijos atskleidimas trukdo siekti ūkio subjektų veiklos priežiūros tikslų arba gali būti pažeisti kituose teisės aktuose nustatyti konfidencialumo reikalavimai.

Būtent pastarąja norma remdamasi Tarnyba Rašte nurodė tik tai, jog pareiškėjos pranešimas nepasitvirtino, o Tarnyba, vadovaudamasi viešumo principu, informaciją apie ūkio subjekto veiklos priežiūrą ir atsakymus į skunde pateiktus klausimus teikia apibendrinta forma.

Kaip minėta, pareiškėja skunde Tarnybai paaiškino, jog katinų savininkei, iš kurios buvo paimti katinai ir perduoti „Nuarui“, pastarasis neteikia informacijos apie tolimesnį katinų likimą. Tarnybos buvo prašoma: atlikti patikrinimą dėl minėtų gyvūnų *paėmimo, apskaitos ir tolimesnio likimo; įpareigoti organizaciją pateikti informaciją apie gyvūnų statusą, nepažeidžiant asmens duomenų apsaugos*; informuoti pareiškėją apie atlikto patikrinimo rezultatus. Analizuojant Rašto turinį, matyti, kad jame visiškai nepasisakyta (nepriimtas joks sprendimas) dėl pareiškėjos prašymo įpareigoti „Nuarą“ informaciją suteikti, nenurodyta, ar toks prašymas apskritai priskirtinas Tarnybos kompetencijai (jei ne, tai kur pareiškėjai reikėtų kreiptis). Atsižvelgiant į pareiškėjos prašymo turinį, nėra aišku, kokia apimtimi jos pranešimas „nepasitvirtino“ – ar todėl, kad buvo nustatyta, jog katinai tinkamai apskaityti, ir/ar perduoti, ar todėl, kad informaciją dėl katinų likimo „Nuaras“ pateikė, ar kad „Nuaras“ neturi pagrindo informacijos (nuasmenintos) teikti. Iš Rašto visiškai neaišku, ką Tarnyba patikrino ir kokias aplinkybes pagal pareiškėjos kreipimąsi nustatė.

Tokio turinio Raštas akivaizdžiai neatitinka VAI 3 straipsnio 5 dalyje įtvirtinto išsamumo principo bei Prašymų nagrinėjimo taisyklių 45 punkto, kuriame (ir jo papunkčiuose) nustatyta, kad į prašymą atsakoma atsižvelgiant į jo turinį. Tarnyba šiuo atveju nepagrįstai remiasi viešumo principu, nes byloje nėra keliamas ginčas dėl to, kokia informacija (ne)turėtų būti skelbiama viešai. Taip pat Tarnyba nepagrįstai teigia, kad pareiškėja šiuo konkrečiu atveju gina viešąjį interesą. Pareiškėja kreipėsi skundu (dėl galimai savo ir jos pažįstamo kito asmens pažeistų teisių „Nuarui“ neteikiant informacijos, prašė jas apginti įpareigojant „Nuarą“ informaciją pateikti). Todėl Tarnyba dėl šių prašymų turėjo pateikti aiškią poziciją ir bent minimalią informaciją kas buvo nustatyta ir kodėl pažeidimai nepasitvirtino. Tuo atveju, jei Tarnyba nekompetentinga spręsti pareiškėjos nurodytų klausimų, turėjo apie tai aiškiai, remdamasi teisiniu pagrindu, nurodyti bei paaiškinti, kur tokiu atveju pareiškėja galėtų (turėtų) kreiptis.

Pažymėtina, jog Tarnyba atsiliepiame remiasi ir LVAT 2024-10-09 nutartimi administracinėje byloje Nr. eAS-413-552/2024, kurioje, be kita ko, nurodyta, jog raštai, kuriais patikrinimą inicijavę asmenys yra informuojami apie patikrinimų rezultatus (atsisakymą atlikti tokius patikrinimus), yra informacinio pobūdžio, jais yra pateikiama bendra informacija apie pranešimo nagrinėjimą institucijoje bei jo metu nustatytas aplinkybes, šiais raštais patikrinimo atlikimą inicijavusiems asmenims nėra formuluojami kokie nors patvarkymai (įpareigojimai), todėl tokie raštai patys savaime nesukelia minėtiems asmenims kokių nors teisinių pasekmių. Tačiau šiuo atveju Komisija byloje nustatė, kad skundžiamas Tarnybos Raštas iš esmės yra ydingas, neatitinka prašymo turinio, yra neišsamus, nemotyvuotas ir neaiškus, todėl tokio turinio Rašto pateikimas nereiškia, jog pareiškėjos kreipimasis buvo tinkamai išnagrinėtas. Tai, kad Rašte nurodyta, jog „pranešimas nepasitvirtino“, nėra laikytina tinkamu ir pakankamu informavimu apie patikrinimo rezultatus.

Apibendrinant, skundžiamas Raštas yra naikinamas kaip neišsamus ir nepagrįstas, o Tarnyba įpareigojama pateikti teisės aktų reikalavimus atitinkantį atsakymą (sprendimą).

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 3 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a :

panaikinti Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos Priežiūros departamento Klaipėdos apygardos priežiūros skyriaus 2026-04-08 raštą Nr. B6-(1.19 E)-5031 ir įpareigoti Valstybinę maisto ir veterinarijos tarnybą iš naujo išnagrinėti pareiškėjos 2026-02-27 prašymą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo bylos šalys turi teisę apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas

Vytautas Kurpuvesas

Komisijos nariai

Edvardas Jucius

Inga Morkvėnienė